

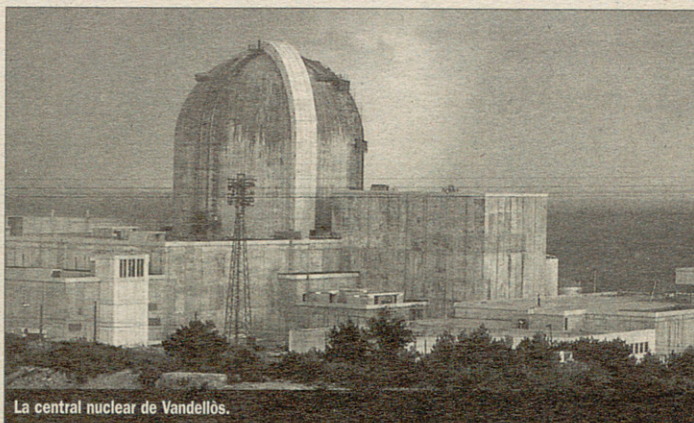
Els municipis amb centrals nuclears porten l'Estat als tribunals

L'Agrupació de Municipis afectats per Centrals Nuclears (AMAC), té intenció de presentar un contenciós-administratiu contra l'Estat en considerar que les ampliacions que han fet les nuclears de les piscines d'emmagatzement de residus són il·legals.

La demanda fa referència a les piscines dels reactors on es guarden temporalment materials d'alta radioactivitat a l'espera d'una solució definitiva, que han estat sotmeses a operacions de «reracking», una tècnica que permet augmentar considerablement la seva capacitat d'emmagatzement.

matge.

Els municipis denunciants apel·laran a la legislació nuclear existent (especialment a la Llei nuclear de 1964 i als reglaments i disposicions posteriors), que no contemplà sota cap concepte que les piscines es converteixin en magatzems indefinits de residus radioactius. Els ajuntaments argumentaran, igualment, que els responsables de les centrals han procedit a l'ampliació de les piscines sense autorització prèvia ni coneixement municipal. La demanda es presenta directament contra l'Estat perquè aquest no ha construït

La central nuclear de Vandellòs.

un magatzem temporal en sec dels residus —contravenint així el que preveu la legislació vigent— i tenint en compte que el finançament

de l'ampliació de les piscines ha correspost a l'empresa pública ENRESA (Empresa de Residuos Radioactivos SA).

opinió

Ernest Benach

diputat i tinent d'alcalde de Reus

El Pla de suport a les famílies

El Grup parlamentari d'ERC ha preparat a consciència durant els darrers mesos un Pla de suport a les famílies que a partir de l'anàlisi rigorosa de la situació actual i real de les famílies a Catalunya, i a partir també de l'estudi de les polítiques familiars que es fan en diversos països d'Europa on els nivells de benestar són superiors o similars als de Catalunya.

El Pla té un component important d'anàlisi, reflexió i autocrítica, ja que tradicionalment les esquerres han obviat i fins i tot renunciat a tenir un discurs en relació a la família. No deixa de ser curiosa aquesta circumstància atès que sembla prou clar que tothom en té de família. I per tant les famílies, com a factor de cohesió social, com a nucli integrador del país o fins i tot com a xarxa solidària d'assistència social tenen un paper important. A més el fet de dei-

jar la defensa de la família en mans gairebé exclusivament, de les forces més conservadores ha provocat que la idea de família s'assimilés automàticament a un model determinat, matrimonis estables, beneïts per l'Església i educadors dels valors tradicionals, quan en realitat aquest és un model de família entre molts d'altres. Cada cop són més i més diferents els tipus de família que hi ha al nostre país i per tant cal que siguem oberts a l'hora de mantenir una visió dinàmica dels vincles humans, i al mateix temps respectuosos amb les noves realitats familiars: unitats monoparentals, parelles homosexuals, persones separades o divorciades, parelles amistançades, gent que viu sola...

I de la mateixa manera que cal un canvi de mentalitat en el concepte família cal un canvi radi-

cal en les polítiques de suport a les famílies. Les socialdemocràcies europees, essencialment les nòrdiques, han implantat històricament i de fa molts anys una sèrie de polítiques socials que han permès el benestar i el progrés de les famílies i la tria lliure i sense condicionaments de cap classe, ni socials ni econòmics, de la seva descendència. En el fons, Blair i Jospin han basat una part del seu discurs renovador i del seu èxit en les polítiques socials en relació a la família que d'altres socialdemocràcies europees havien aplicat en els seus mandats. No hi ha dubte que la millor política de suport a les famílies és aquella política social i integral (sanitat, ensenyament, benestar social, joventut,...) que pugui fer qualsevol govern. I així ho van fer a Dinamarca, Holanda, Suècia, etc...

És evident que des dels Ajun-

taments també es pot fer una política de suport a les famílies. Des dels diversos registres de parelles de fet que s'han impulsat en molts municipis, a l'existència d'escoles de 0-3 anys municipal, que cobreixen la manca de guarderies públiques amb què ens ha obsequiat el Govern de la Generalitat com a mostra de la seva nul·la política de suport a les famílies, o a aspectes ben diversos de la sanitat als municipis, com el manteniment de Centres de Planificació Familiar, o tants d'altres que podríem esmentar aquí... són exemples d'actuacions de governs municipals en aquest àmbit.

Caldria doncs, fer l'anàlisi corresponent a cada municipi i pensar què podem fer a casa nostra, entre d'altres coses perquè això ens permetria com a grup polític parlar directament dels problemes que afecten la gent.